

***Fővárosi Ítéltábla mint fiatalkorúak másodfokú bírósága
1.Fkf.118/2010/10.***

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint fiatalkorúak másodfokú bírósága ***Budapesten, 2010. év október hó 14. napján*** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének kísérlete miatt fk. I. r. vádlott és társai ellen indult bűnügyben a Pest Megyei Bíróság, mint fiatalkorúak bírósága 18.Fk.100/2009/65. számú ítéletét a büntetés kiszabó részében az alábbiak szerint ***változtatja meg.***

Fk. I. rendű vádlott főbüntetését ***8 (nyolc) év fegyházbüntetésre***, a II. rendű vádlott főbüntetését ***10 (tíz) év fegyházbüntetésre***, fk. III. rendű vádlott főbüntetését ***9 (kilenc) év fegyházbüntetésre enyhíti.***

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét mind a három vádlottal szemben ***helybenhagyja.***

Fk. III. rendű vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a fegyházbüntetésbe ***beszámítja.***

A másodfokú eljárás során felmerült ***27.000,- (huszonhétezer) forint*** bűnügyi költségből fk. I. rendű vádlott ***15.000,- (tizenötezer) forintot***, fk. III. rendű vádlott ***12.000,- (tizenkétezer) forintot*** köteles a Magyar Államnak ***megfizetni.***

I n d o k o l á s:

A Pest Megyei Bíróság a 2010. év február hó 10. napján kelt 18.Fk.100/2009/65. számú ítéletével ***fk. I.r., II.r. és fk. III.r. vádlott*** bűnösségét társtettesként elkövetett emberölés büntettének kísérletében [Btk. 166.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés d/ pont] állapította meg.

Ezért ***fk. I.r. vádlottat*** 11 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra, ***a II.r. vádlottat*** 14 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra, ***fk. III.r. vádlottat*** 12 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte

Rendelkezett a II. és III. r. vádlottak által az előzetes fogva tartásban töltött időnek a kiszabott fegyházbüntetésbe történő beszámításáról, és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítéletet az ügyész mindhárom vádlottal kapcsolatban tudomásul vette, ellene fk. I.r., II.r. és fk. III.r. vádlottak és védőik téves minősítés, illetve enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.69/2009/3. számú átiratában az elsőfokú bíróság által a bizonyítékok mérlegelésével megállapított tényállást megalapozottnak, mindhárom vádlott bűnösségének megállapítását, a cselekmény jogi minősítését, és a kiszabott büntetés mértékét is törvényesnek véleményezte, ezért a Pest Megyei Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Az **I.r. vádlott védője** a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését fenntartotta. Perbeszédében részletesen kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság mérlegeléssel megállapított tényállása iratellenes, jogszabályellenes és indokolási kötelezettségének sem tett eleget a megyei bíróság. Az indokolás szerint az elsőfokú bíróság ténylegesen két tanúvallomás, 1. számú és 2. számú tanú tanúvallomását fogadta el, és ezek alapján állapította meg a történeteket, de ez a két tanúvallomás önmagában is ellentétes, illetve egymással összevetve sem egyezik meg, eltérő előadásokat tartalmaznak az I.r. vádlott szerepével, tevékenységével kapcsolatban. A védő álláspontja szerint nem egyezik meg a két tanú vallomása a sértett által elmondottakkal sem, mert a sértett minden befolyásolás nélkül - az I.r. vádlott a cselekmény másnapján szabadult - vallomását pontosítva lényegesen szépítette az I.r. vádlott cselekvőségét. A II.r. vádlott egyébként beismerő vallomása szerint az I.r. vádlott nem vett részt a sértett árammal megcsapátásában, a tanúk vallomása is alátámasztja. Az I.r. vádlott beismerő vallomása és az említett bizonyítékok alapján fk. I.r. vádlott cselekményének könnyű testi sértés vétségként értékelését és a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A **II.r. vádlott védője** perbeszédében a nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését fenntartotta, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást megalapozottnak jelölte meg, nem értett egyet azonban a cselekmény minősítésével. Részletesen kifejtett álláspontja szerint a II.r. vádlott ölési szándéka még eshetőlegesen sem állt fenn. Az alkalmazott eszközök nem alkalmasak a halálos eredmény létrehozására, a vádlottak által alkalmazott módon, a kézzel-lábbal való bántalmazás során az erőbehatások a közepes erőt nem haladták meg, és életfontosságú testtájékokat sem támadtak, az árammal kapcsolatban tudatuk csak a 24 volt feszültségre terjedt ki. Az elkövetés körülményei közül az, hogy a bántalmazás közben szüneteket tartottak arra irányult, hogy fájdalmasabb legyen a hatás, nem a sértett halálát akarták elérni. A bántalmazás közben egyik vádlott sem tett ölésre utaló kijelentést. Az alanyi tényezőket elemezve a védő álláspontja szerint az indítók a felháborodás volt, mert a sértett a saját édesanyját rabolta ki, tehát indulati cselekményt követtek

el, meg akarták leckéztetni a sértettet, a fojtogatás során csak közvetett életveszély, a áramütés során közvetlen életveszély alakult ki, ezért a cselekmény minősítésének életveszélyt okozó testi sértés büntetében való megállapítását és a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

A III.r. vádlott védője perbeszédében a nyilvános ülésen fellebbezését fenntartotta, egyetértett az I.r. vádlott és a II.r. vádlott védője által elmondottakkal. Részletesen kifejtett álláspontja szerint nem sikerült annak bizonyítása, hogy a vádlottak a sértett halálát kívánták volna. A bántalmazás pontosan két fél napig tartott, közte volt egy éjszaka is, amikor a sértettet semmiféle atrocitás nem érte. Nem tolerálták a vádlottak, hogy a sértett az anyja sérelmére követett el bűncselekményt és ezért „büntették”. A III.r. vádlott vallomása szerint nem tudta, hogy 220 voltos áram van a vezetékekben, ezt azzal támasztotta alá, hogy többször látta, hogy az árammal gyújtanak rá és mégse lett senkinek sem baja tőle, így tudatában a sértett halálának lehetősége fel sem merült. A sértett sem jelezte a bántalmazást, holott erre módja és lehetősége lett volna. A III.r. vádlott védője a cselekmény minősítésének életveszélyt okozó testi sértés büntetére történő megváltoztatására és a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője nyilvános ülésen a perbeszédében az átiratban foglaltakat fenntartotta. Annak a véleményének adott hangot, hogy az elsőfokú bíróság igen részletes bizonyítási eljárást folytatott le, amely alapján megalapozott tényállást állapított meg. Mérlegelése során figyelembe vette a vádlottak terhére és a javára szóló körülményeket is, részletesen elemezte a sértett vallomása megváltoztatásának indokát. A vádlottak tudatában voltak annak, hogy 220 voltos áram volt a vezetékekben, ezt igazolja az I.r. vádlott vallomása is, aki elmondta, hogy egyszer megrázta az áram, utána nem is gyújtott rá ilyen módon, a II.r. vádlott pedig kesztyűt húzott, amikor a vezetéket megfogta a III.r. vádlott vallomása szerint, az árammal üttetés előtt le is locsolták a sértettet és a padló is nedves volt, így kétségtelen, hogy szándékuk a sértett megölését is magában foglalta, ezért a vádlottakkal szemben az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az I.r. vádlott védője viszonzválaszában kifejtette, hogy az I.r. vádlott nem lehetett szándékegységben társaival, mert 24-én ő volt az aki szétválasztotta a többieket, a sértett is pontosította később vallomását az I.r. vádlott cselekvőségéről. 1. számú és 2. számú tanúk is úgy nyilatkoztak, hogy ők csak 24 voltos áramról tudtak, ezt is el kellett volna fogadni az elsőfokú bíróságnak.

A II.r. vádlott védője viszonzválaszában kifejtette, hogy a II.r. vádlott csak azt tudta, hogy az áramütés fájdalmas - ezért húzott kesztyűt - de azt nem tudta, hogy 220 voltos feszültség van a vezetékekben, ami halálos is lehet.

A III.r. vádlott védője viszonzválaszában előadta, hogy a szakértői vélemény értelmében a sértett vizes teste jobban vezette az áramot, az a felszínen szaladt végig, ezért nem érintette a belső testrészeket. Az áram alatt lévő vezeték 2-3

másodperces megfogása kellett volna a halálos eredményhez, a tényállás 1 mp-t állapított meg, ezért az emberölés büntettének kísérletekénti minősítés téves.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt nyilatkozatot tenni.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy se megölni, se életveszélyesen megsebesíteni sem akarták a sértettet.

A III.r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy nem akarták megölni a sértettet.

A fellebbezések a főbüntetések enyhítése vonatkozásában megalapozottak.

A Fővárosi Ítéltábla a vádlotti és a védői perorvoslatok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárását a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek eredményeként megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság részletes, körültekintő bizonyítási eljárást folytatott, amelynek során kiemelkedő alapossággal teljesítette ügyfelderítési kötelezettségét, betartva a fiatakorú vádlottakra vonatkozó külön eljárási szabályokat is. A rendelkezésére álló bizonyítékokat értékelési körébe vonva, egyenként és egymással is egybevetve példaszerű alapossággal, a cselekménysorozat minden egyes mozzanatát gondosan mérlegelte, és e tevékenységéről részletesen számot is adott. Okszerűen megindokolta, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el.

A Pest Megyei Bíróság iratszerűen és a szükséges részletességet is meghaladóan ismertette ítéletében a vádlottak és a kihallgatott tanúk vallomását, illetve az egyéb bizonyítékokat, majd azokat egymással is összevetette, és részletesen elemezte.

Fk. I.r. vádlott az eljárás során csak azt ismerte el, hogy adott egy pofont a sértettnek, mert a sértett öngyilkosságot akart megkísérelni a zárkában, de minden további bántalmazást tagadott, állítása szerint az áramütésnél nem is volt jelen, mert szabadult az előzetes letartóztatásból. A Pest Megyei Bíróság az I.r. vádlott ez utóbbi állítását az okirati bizonyítékok okszerű értékelésével megalapozottan vetette el, és vont következtetést arra, hogy a kérdésese időben az I.r. vádlott a 207. számú zárkában tartózkodott.

A II.r. vádlott vallomásában - amely az eljárás során nem volt végig következetes - elismerte a sértett bántalmazását, fojtogatását, illetve vízzel való lelocsolását, és az árammal rázatást is a bírósági vallomásában, de mindvégig azt hangoztatta, hogy nem akarták megölni a vádlottat, tudomása szerint 24 voltos áram volt a zárkában.

Fk. III.r. vádlott az eljárás nagy részében elismerte a sértett bántalmazását, fojtogatását, illetve az árammal való megrázatását is, de ő is azt hangoztatta, hogy tudomása szerint 24 voltos áram volt a vezetékekben, ami nem okozhatott volna halálos eredményt.

A megyei bíróság bizonyítékként értékelte az időközben jelen ügytől függetlenül elhunyt sértett vallomását, amely az eljárás során nagyrészt következetes volt és az ítéletben megállapított történeti tényállással megegyezik. A sértett csak az I.r. vádlott cselekvőségét illetően változtatott vallomását, amennyiben az általa megvalósított bántalmazás tényét kisebbítette, de ezt a megalapozatlan vallomás-változtatást a Pest Megyei Bíróság kellően megindokolva cáfolta.

Tanúként hallgatta ki a Pest Megyei Bíróság a zárkatársakat, akik közül az 1. számú és a 2. számú tanú tett olyan vallomást, amely összhangban állt a sértett, illetve a II. és III. r. vádlottak a ténybeli elismerő vallomásával.

A bántalmazások eredményeképpen elszenvedett sérüléseket, illetve a fojtogatás és az áramütéssel előidézhető halálos eredményt az igazságügyi orvos szakértő aggálytalan véleménye és a 3. számú tanú tanúvallomása alapján állapította meg az elsőfokú bíróság.

Szerteágazó bizonyítást folytatott le a Pest Megyei Bíróság a ...BV Intézet elektromos hálózatával kapcsolatban is, melynek során számos okiratot vett figyelembe, illetve tanúként hallgatta ki a 4. számú és az 5. számú tanút, továbbá értékelte az igazságügyi villamosbiztonsági szakértő aggálytalan szakvéleményét is. A bizonyítás alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a zárkában 220 voltos feszültség volt a hálózatban, amely a csatlakoztatott huzal 2-3 másodperces megragadása esetén a sértett halálához vezetett volna.

Meggyőző érvekkel indokolta a Pest Megyei Bíróság, hogy a vádlottak milyen elektromos feszültségről tudtak. Az okirati bizonyítékok és a vallomások, illetve a szakértői vélemény adatai alapján létezik olyan helyiség az intézetben, a fogdán, ahol 24 voltos áram van a vezetékekben, de a zárkákban 220 voltos a feszültség. Meggyőzően bizonyította az elsőfokú bíróság, hogy erről a vádlottak tudtak, egyrészt az általa idézett vallomás-részek alapján, másrészt azoknak az okiratoknak az értékelésével, amelyek igazolják, hogy minden fogva tartottat balesetvédelmi tájékoztatásban részesítenek, amelynek nagy része az elektromos hálózattal foglalkozik, beleértve az engedéllyel a zárkában tartott kívülről engedéllyel behozott eszközöket is, amelyek nyilvánvalóan csak 220 voltos árammal működnek. E tekintetben az ítélet tábla az indokolást annyiban egészíti ki, hogy az iratokból kitűnően fk. I.r. vádlott elektromos gépkezelőként dolgozott, és rendelkezett az elektromos árammal kapcsolatos ismeretekkel. A vádlottak tudattartamára nyújt következtetési alapot, továbbá az a bizonyított tény is, hogy a lemeztelenített sértettet vízzel lelocsolták és vízbe állították, tisztában voltak a víz áramot vezető hatásával. Ez utóbbi körülmény is cáfolja a vádlottak ezirányú védekezését.

A védők által a vallomásokban fellelt ellentmondások valóságok, azokat azonban az elsőfokú bíróság is észlelte, és az ellentmondásokat a körületekintő vizsgálatot követően feloldotta, melynél a logika szabályait a legmesszebbmenőig betartotta. A megyei bíróság által megállapított tényállás minden vonatkozásban megalapozott

és indokolási kötelezettségének színvonalasan eleget tett, ezért az irányadó volt a fellebbezési eljárásban. Erre tekintettel az első fokú ítéletben megállapított tényállás megváltoztatására irányuló védői indítványok - amelyek a bizonyítékok mérlegelését sérelmezik - a felülmérlegelési tilalom folytán nem elfogadhatóak.

Az ítélőtábla a tényállás személyi részét a Be. 352.§ (1) bekezdésének a/ pontjára hivatkozással csak az első fokú ítélet kihirdetése után, a másodfokú eljárás alatt bekövetkezett események rögzítésével egészíti ki a III.r. vádlott erkölcsi bizonyítványának adatai alapján:

Fk. III.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. év február hó 18. napján jogerős 4.B.25.956/2008/40. számú ítéletével a 2008. év február hó 5. napján elkövetett lopás vétsége miatt 6 hó börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 1 évi próbaidőre felfüggesztette és elrendelte pártfogó felügyeletét.

Fk. III.r. vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2010. év március hó 31. napján jogerős 9.Fk.30.690/2006/38. számú ítéletével a 2007. év szeptember 30. napján elkövetett lopás vétsége miatt 50 nap közérdekű munkára ítélte.

A Pest Megyei Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést fk. I.r., II.r. és fk. III.r. vádlott bűnösségére és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

A jogi minősítés indokolása azonban pontosításra szorul. A Pest Megyei Bíróság álláspontjával szemben a Fővárosi Ítélőtábla az egész vád tárgyává tett eseménysort - azaz a 2005. augusztus 24. és 25. napján történeteket - tekinti egységesen az élet elleni bűncselekmény kísérletének. A vádlottak ugyanis egységes akarat-elhatározással már 24-én elkezdték a sértett bántalmazását, amelyet órákon keresztül folytattak, közben szüneteket tartva. Az első napi bántalmazás végén követte el előbb a II.r., majd a III.r. vádlott a sértett nyaki verőérének leszorításával fojtogatását, e magatartás, amely élet elleni támadás, a szakértői vélemény adatai alapján magában hordozza a halálos eredmény bekövetkezésének a lehetőségét, melynek elmaradása a véletlenül múlt. A bántalmazás másnap hasonló módon folytatódott, majd a sértett ellenállásának felőrlése, akaratának megtörése után a vádlottak arra kényszerítették, hogy három alkalommal fogja meg a csupasz, feszültség alá helyezett vezetékét, ebben az esetben ismét csak a szerencsés véletlennek volt köszönhető, hogy a sértett halála nem következett be. Az eshetőleges ölési szándék - ahogy azt az elsőfokú bíróság is megállapította - mindhárom vádlott terhére megállapítható, az elkövetési magatartást megvalósították, de a halálos eredmény a véletlennek köszönhetően nem következett be. Ugyanezen indokok alapján nem adott helyt a másodfokú bíróság a védők minősítést sérelmező fellebbezésének, mert kétséget kizáróan bizonyított, hogy a vádlottak a védtelen sértettet brutálisan, emberi mivoltukból

kivétkezve egyre durvábban bántalmazták, tisztában voltak a sértett esetlegesen bekövetkező halálával, amely iránt közömbösen viszonyultak.

A Pest Megyei Bíróság törvényesen állapította meg azt is, hogy a vádlottak társtettesként megvalósított ölési cselekménye különös kegyetlenséggel elkövetettként minősül. E minősítő körülmény megállapításánál emberiességi, erkölcsi szempontok az irányadóak. A sértett a vádlottak magatartása következtében két napon keresztül az átlagosat lényegesen meghaladó szenvedésnek volt kitéve, amely egyrészt fizikai, másrészt lelki fájdalmat is okozott, majd a vádlottak a szenvedéseit a halálfélelem fokozta, amikor sérelmére az élete ellen közvetlenül irányuló támadást követtek el.

A büntetés kiszabása körében figyelembe veendő enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság általában helyesen sorolta fel, az enyhítő körülmények közül csupán az I.r. vádlott beismerő vallomásra utaló részt az ítéletábra mellőzi, mert súlytalan. Ellenben nagyobb nyomatékkal értékeli a vádlottak javára enyhítő tényezőként a jelentős időmúlást.

A Pest Megyei Bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke eltúlzott - figyelmen kívül hagyta a Btk. 108. §-ában megfogalmazott speciális büntetés kiszabási elveket, ezért a Fővárosi Ítéletábra fk. I.r. vádlott főbüntetését 8 év, a II.r. vádlott főbüntetését 10 év és fk. III.r. vádlott főbüntetését 9 év fegyházra enyhítette, az egyéniesítés és az arányosság követelményét szem előtt tartva.

Az így kiszabott a tett-arányos büntetések alkalmasak a büntetési célok hathatós biztosítására.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéletábra a kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a főbüntetés mértéke tekintetében megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében mindhárom vádlottal szemben helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéletábra a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján beszámította fk. III.r. vádlottal szemben kiszabott fegyházbüntetésébe az első fokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogva tartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről rendelkezés a Be. 381. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2010. évi október hó 14. napján

*Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke*

Dr. Rédei Géza s.k.
előadó bíró

Dr. Bartkó Levente s.k.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 18.Fk.100/2009/65. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Fkf.118/2010/10. számú ítéletében foglalt változtatás mellett fk. I.r., a II.r. és fk. III.r. vádlottal szemben jogerős és végrehajtható!

Budapest, 2010. év október hó 14. napján

Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelélül:
tisztviselő